

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

5. května 2022*

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana spotřebitele – Směrnice 2011/83/EU – Článek 6 odst. 1 písm. m) – Smlouva uzavřená na dálku mezi spotřebitelem a obchodníkem – Povinnost prodávajícího nebo poskytovatele informovat spotřebitele o existenci obchodní záruky od výrobce a o podmínkách s ní souvisejících – Podmínky, za kterých taková povinnost vzniká – Obsah informací, které mají být sděleny spotřebiteli o obchodní záruce výrobce – Dopad čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44/ES“

Ve věci C-179/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) ze dne 11. února 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 23. března 2021, v řízení

absolut's -bikes and more- GmbH & Co. KG

proti

the-trading-company GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Jürimäe, předsedkyně senátu, N. Jääskinen, M. Safjan (zpravodaj), N. Piçarra a M. Gavalec, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za absolut's -bikes and more- GmbH & Co. KG C. Rohnkem, Rechtsanwalt,
- za the-trading-company GmbH A. Rinklerem, Rechtsanwalt,
- za českou vládu M. Smolkem a J. Vláčilem, jakož i S. Šindelkovou, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina

– za Evropskou komisi M. Noll-Ehlersem a N. Ruizem Garcíou, jakož i I. Rubene, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. 2011, L 304, s. 64), jakož i čl. 6 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. 1999, L 171, s. 12; Zvl. vyd. 15/04, S).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností *absolut's -bikes and more- GmbH & Co. KG* (dále jen „*absolut's*“) a společností *the-trading-company GmbH* ve věci povinnosti zaprvé poskytnout svým zákazníkům informace týkající se obchodní záruky nabídnuté třetími osobami ve vztahu k výrobkům, které nabízí k prodeji, či nikoli.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 1999/44

- 3 Bod 21 odůvodnění směrnice 1999/44 uvádí:

„vzhledem k tomu, že u určitého druhu zboží je obvyklé, že prodejce nebo výrobce nabídne na své zboží záruku uplatnitelnou při všech vadách, které se projeví v určité době; že tato praxe může vést ke zvýšení konkurenceschopnosti na trhu; že takové záruky představují sice právní nástroje marketingu, nesmí však spotřebitele uvést v omyl; že za účelem zajištění toho, že spotřebitel nebude klamán, mají záruky obsahovat určité informace, mimo jiné rovněž prohlášení, že zárukou nejsou dotčena práva spotřebitele.“

- 4 Článek 1 uvedené směrnice zní takto:

„1. Cílem této směrnice je sblížit právní a správní předpisy jednotlivých členských států týkající se některých aspektů prodeje spotřebního zboží a záruk na spotřební zboží s cílem zajistit jednotnou základní úroveň ochrany spotřebitele v rámci vnitřního trhu.

2. Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

e) ‚zárukou‘ každý závazný slib vrácení kupní ceny, náhradního dodání spotřebního zboží nebo opravy nebo zjednaní jiné nápravy ze strany prodávajícího nebo výrobce v případě, že výrobek neodpovídá údajům uvedeným v záručním listě nebo v příslušné reklamě, které jsou spotřebiteli poskytovány bez zvláštního příplatku;

[...]“

5 Článek 6 odst. 2 uvedené směrnice stanoví:

„Záruka musí:

- uvádět, že spotřebitel nabývá na základě koupě spotřebního zboží v rámci platných vnitrostátních právních předpisů určitá práva, a objasnit, že tato práva nejsou zárukou dotčena,
- uvádět v jednoduchých a jasných formulacích, co je jejím obsahem, a podstatné údaje, které jsou nezbytné k jejímu uplatnění, zejména trvání a místní působnost záruky a adresu poskytovatele záruky.“

Směrnice 2011/83

6 Body 4, 5 a 7 odůvodnění směrnice 2011/83 znějí takto:

„(4) V souladu s čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování EU má vnitřní trh zahrnovat prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Harmonizace určitých aspektů spotřebitelských smluv uzavřených na dálku nebo mimo obchodní prostory je nezbytná pro podporu skutečného spotřebitelského vnitřního trhu, na němž je nastolena správná rovnováha mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků při současném zajištění dodržování zásady subsidiarity.

(5) [...] Úplná harmonizace v oblasti informací pro spotřebitele a práva odstoupit od smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory proto přispěje k vysoké míře ochrany spotřebitelů a k lepšímu fungování spotřebitelského vnitřního trhu.

[...]

(7) Úplnou harmonizací některých klíčových regulačních aspektů by se významným způsobem měla zvýšit právní jistota jak pro spotřebitele, tak pro obchodníky. Spotřebitelé i obchodníci by měli mít možnost spolehnout se na jednotný regulační rámec vycházející z jasně vymezených právních pojmů, které upravují určitá hlediska smluv uzavíraných mezi podniky a spotřebiteli v celé Unii. Výsledkem takové harmonizace by mělo být odstranění překážek vzniklých v důsledku roztržitosti pravidel a dotvoření vnitřního trhu v této oblasti. Tyto překážky lze odstranit pouze tím, že budou stanovena jednotná pravidla na úrovni Unie. Kromě toho by spotřebitelé měli požívat společné vysoké úrovně ochrany v celé Unii.“

7 Článek 1 této směrnice stanoví:

„Účelem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele a sblížením určitých aspektů právních a správních předpisů členských států týkajících se smluv uzavíraných mezi spotřebiteli a obchodníky.“

8 Článek 2 body 2, 7 a 14 uvedené směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

2) ‚obchodníkem‘ fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednající jejím jménem nebo v jejím zastoupení, za účelem, který lze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání v souvislosti se smlouvami, na které se vztahuje tato směrnice;

[...]

7) ‚smlouvou uzavřenou na dálku‘ jakákoli smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem v rámci organizovaného systému prodeje či poskytování služeb na dálku bez současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele s výhradním použitím jednoho nebo více prostředků komunikace na dálku až do okamžiku uzavření smlouvy, včetně tohoto okamžiku;

[...]

14) ‚obchodní zárukou‘ jakýkoli závazek obchodníka nebo výrobce (dále jen ‚poskytovatel záruky‘) vůči spotřebiteli přesahující jeho záruční povinnost vyplývající ze zákona a spočívající v tom, že mu vrátí zaplacenou cenu nebo že zboží vymění, opraví nebo zařídí jeho servis, pokud zboží neodpovídá údajům nebo jakékoli jiné okolnosti uvedené v záručním listě, která se netýká splnění zákonných podmínek, nebo v příslušné reklamě dostupné v době uzavření smlouvy nebo před jejím uzavřením;“

9 Podle čl. 3 odst. 1 téže směrnice:

„Tato směrnice se použije za podmínek a v rozsahu uvedeném v jejích ustanoveních na smlouvy uzavírané mezi obchodníky a spotřebiteli. Vztahuje se také na smlouvy týkající se dodávek vody, plynu, elektřiny nebo tepla z dálkového vytápění, též zajišťovaných veřejnými poskytovateli, v rozsahu, ve kterém jsou tyto komodity poskytovány na smluvním základě.“

10 Článek 5 odst. 1 písm. e) směrnice 2011/83 zní takto:

„Před tím, než je spotřebitel vázán jakoukoliv smlouvou jinou než smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory či odpovídající smluvní nabídkou, poskytne obchodník spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem tyto informace, pokud již tyto informace nejsou patrné ze souvislostí:

[...]

e) kromě připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou i existenci a podmínky případného poprodejního servisu a obchodních záruk;

[...]“

11 Článek 6 této směrnice stanoví:

„1. Před tím, než je spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory či odpovídající smluvní nabídkou, poskytne obchodník spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem tyto informace:

a) hlavní vlastnosti zboží nebo služeb v rozsahu odpovídajícím danému nosiči a zboží či službám;

[...]

l) připomenutí existence zákonné záruky za soulad zboží se smlouvou;

m) případně existenci a podmínky poprodejní asistenční služby pro zákazníky, poprodejních služeb a obchodních záruk;

[...]“

Německé právo

12 Ustanovení § 312d Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“), nadepsané „Informační povinnosti“, v odstavci 1 stanoví:

„V případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory a smluv uzavřených na dálku je obchodník povinen informovat spotřebitele v souladu s ustanoveními § 246a [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (zákon, kterým se zavádí občanský zákoník, dále jen ‚EGBGB‘)]. [...]“

13 Ustanovení § 479 BGB, ve znění použitelném na skutkové okolnosti projednávané věci, nadepsaného „Zvláštní ustanovení týkající se záruk“, v odstavci 1 stanovilo:

„Prohlášení o záruce (§ 443) musí být sepsáno jasným a srozumitelným způsobem. Musí obsahovat:

1. uvedení zákonných práv spotřebitele, jakož i uvedení, že záruka neporušuje tato práva, a

2. obsah záruky a všechny zásadní informace nezbytné k uplatnění záruky, zejména její trvání a územní rozsah, jakož i jméno a adresu poskytovatele záruky.

[...]“

14 Ustanovení § 246a EGBGB, nadepsané „Informační povinnosti týkající se smluv uzavřených mimo obchodní prostory a smluv uzavřených na dálku, s výjimkou smluv o finančních službách“, v odstavci 1 stanoví:

„(1) Obchodník má na základě § 312d odst. 1 BGB povinnost poskytnout spotřebiteli následující informace:

[...]

9. případně existenci a podmínky poprodejní asistenční služby pro zákazníky, poprodejních služeb a obchodních záruk;

[...]

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 15 Společnost absoluts nabízela na internetovém obchodním portálu Amazon prodej kapesního nože švýcarského výrobce Victorinox. Internetová stránka Amazon, která tuto nabídku předložila, neobsahovala informace o jakékoliv záruce poskytované společností absoluts nebo třetími osobami, ale odkaz, nadepsaný „Návod k použití“, který byl obsažen v rubrice „Další technické informace“. Kliknutím na tento odkaz uživatel vstoupil na dvoustránkovou informaci vyhotovenou výrobcem nože. Na druhé straně této informace bylo mimo jiné obsaženo prohlášení o „záruce Victorinox“ formulované takto: „Záruka Victorinox se bez časového omezení vztahuje na každou materiálovou a výrobní vadu (u elektronických částí 2 roky). Záruka se netýká škod, které vzniknou běžným opotřebením nebo používáním v rozporu se stanoveným účelem.“
- 16 Společnost the-trading-company, jež je společností konkurující společnosti absoluts, má za to, že tato společnost neposkytla dostatečné informace o záruce nabízené výrobcem nože. V důsledku toho podala na základě německé právní úpravy týkající se nekalé soutěže žalobu směřující k tomu, aby bylo společnosti absoluts nařízeno zdržet se poskytování takových nabídek, aniž by zároveň upozornila spotřebitele na jeho zákonná práva, jakož i na skutečnost, že záruka výrobce neporušuje tato práva, nebo aniž upřesňuje územní rozsah této záruky.
- 17 Poté, co byla the-trading-company v prvním stupni neúspěšná, Oberlandesgericht Hamm (vrchní zemský soud v Hammu, Německo) její žalobě vyhověl. Tento soud měl za to, že podle ustanovení § 312d odst. 1 první věty BGB ve spojení s § 246a odst. 1 prvním pododstavcem první větou bodem 9 EGBGB, která provádějí čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, má prodávající požadavek na informace týkající se záruky, pokud jím nabízená nabídka obsahuje, jako v projednávaném případě, údaj, v jakékoli formě, o existenci záruky. Kromě toho uvedený soud poté, co upřesnil, že rozsah tohoto požadavku na informace musí být určen na základě § 479 odst. 1 BGB, který provádí čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44, konstatoval, že nabídka společnosti absoluts neobsahuje žádnou z informací vyžadovaných tímto ustanovením BGB a kromě toho žádná písemnost ve spisu neuvádí, že spotřebitel tyto informace obdržel v pozdější fázi procesu objednávky.
- 18 Společnost absoluts podala proti rozsudku Oberlandesgericht Hamm (vrchní zemský soud v Hammu) opravný prostředek „Revision“ k Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) s cílem opětovného potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.
- 19 Předkládající soud si zaprvé klade otázku, zda obchodník, který se nachází v situaci společnosti absoluts, je na základě čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 povinen informovat spotřebitele o existenci obchodní záruky nabízené výrobcem, jakož i o souvisejících podmínkách. Konkrétněji se táže, zda s ohledem na výraz „případně“ použitý v tomto ustanovení směrnice 2011/83, zakládá pouhá existence záruky výrobce, v projednávaném případě záruky společnosti Victorinox, takový požadavek na informace pro obchodníky uvádějící dotčený výrobek na trh, nebo zda tato povinnost vzniká pouze v případě, že obchodník zmiňuje existenci záruky výrobce ve své nabídce.
- 20 S ohledem na systematiku a cíl směrnice 2011/83, ale i na skutečnost, že je třeba zohlednit nutnost neprovádět nepřiměřená omezení základních práv obchodníků, se předkládající soud snaží vykládat čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 v tom smyslu, že pouhá existence záruky výrobce nezakládá povinnost obchodníka poskytnout svým zákazníkům informace o této záruce.

- 21 V tomto případě si tedy předkládající soud klade zadruhé otázku, zda pouhá zmínka o záruce výrobce v nabídce obchodníka, bez ohledu na její formu a skutečnost, zda tato záruka byla zdůrazněna či nikoli, zakládá požadavek na informace stanovený v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, nebo zda k tomu, aby takový požadavek na informace byl uložen obchodníkovi, je rovněž nezbytné, aby byla taková zmínka pro spotřebitele bez dalšího zjevná nebo dokonce, aby spotřebiteli nebylo jasné, že zmínka týkající se záruky výrobce nepochází od obchodníka, ale od samotného výrobce.
- 22 V případě, že by obchodník, jako je absoluts, byl na základě čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 povinen poskytnout spotřebiteli informace o obchodní záruce nabízené výrobcem, klade si předkládající soud zatřetí otázku ohledně obsahu těchto informací. Konkrétněji se táže, zda tento obsah musí být stejný jako obsah stanovený v čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44, nebo zda může zahrnovat méně informací.
- 23 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Znamená již pouhá existence záruky poskytované výrobcem, že platí požadavek na informace stanovený v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: vzniká požadavek na informace podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 pouhou zmínkou o záruce poskytované výrobcem v nabídce obchodníka nebo vzniká až v okamžiku, kdy je tato zmínka pro spotřebitele bez dalšího zjevná? Platí požadavek na informace rovněž v případě, že je pro spotřebitele bez dalšího zjevné, že obchodník pouze zpřístupňuje údaje výrobce týkající se záruky?
- 3) Musí informace o existenci a podmínkách záruky poskytované výrobcem, kterou požaduje čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, obsahovat stejné informace jako záruka podle čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44 [...] nebo postačuje méně informací?“

K předběžným otázkám

Ke dvěma prvním otázkám

- 24 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o obchodní záruku nabízenou výrobcem, vzniká požadavek na informace uložený obchodníkovi tímto ustanovením na základě pouhé existence této záruky, nebo zda je obchodník povinen informovat spotřebitele o existenci takové záruky, jakož i o souvisejících podmínkách pouze za určitých okolností.
- 25 Úvodem je třeba uvést, že smlouvy uzavřené na dálku jsou podle čl. 2 bodu 7 směrnice 2011/83 definovány jako „jakákoli smlouva uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem v rámci organizovaného systému prodeje či poskytování služeb na dálku bez současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele s výhradním použitím jednoho nebo více prostředků komunikace na dálku až do okamžiku uzavření smlouvy, včetně tohoto okamžiku“. Z toho vyplývá, že smlouva o prodeji zboží uzavřená mezi obchodníkem a spotřebitelem na

internetovém obchodním portálu spadá pod pojem „smlouva uzavřená na dálku“, a tudíž v případě neuplatnění výjimek stanovených v čl. 3 odst. 2 až 4 směrnice 2011/83 do působnosti této směrnice, jak je definována v jejím čl. 3 odst. 1.

- 26 Po tomto úvodním upřesnění je třeba zaprvé připomenout, že podle čl. 6 odst. 1 směrnice 2011/83 musí obchodník před tím, než je spotřebitel vázán smlouvou uzavřenou na dálku nebo smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory či odpovídající smluvní nabídkou, poskytnout spotřebiteli jasným a srozumitelným způsobem různé informace. Toto ustanovení má zajistit, aby spotřebiteli byly před uzavřením smlouvy sděleny jak informace, které se týkají smluvních podmínek a důsledků uzavření smlouvy, umožňující spotřebiteli rozhodnout se, zda s obchodníkem smlouvu uzavře, tak informace nezbytné pro řádné plnění této smlouvy, a především pro výkon jeho práv (rozsudek ze dne 21. října 2020, Möbel Kraft, C-529/19, EU:C:2020:846, bod 26 a citovaná judikatura).
- 27 Pokud jde konkrétněji o požadavek poskytnout informace před uzavřením smlouvy uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, obchodník musí spotřebitele informovat „případně [o] existenci a [o] podmínk[ách] poprodejní asistenční služby pro zákazníky, poprodejních služeb a obchodních záruk“.
- 28 Pokud jde o obchodní záruky, ze znění tohoto ustanovení a z výrazu „případně“ vyplývá, že pokud obchodník poskytne obchodní záruku, je povinen informovat spotřebitele o existenci této záruky, jakož i o podmínkách s ní souvisejících.
- 29 Naproti tomu znění uvedeného ustanovení neumožňuje určit, zda je obchodník povinen v případě existence obchodní záruky výrobce informovat spotřebitele o existenci této záruky, jakož i o podmínkách s ní souvisejících.
- 30 Zaprvé má totiž výraz „případně“ uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 pouze upřesnit, že požadavek poskytnout informace před uzavřením smlouvy uvedený v tomto ustanovení se použije, pokud obchodní záruka existuje, aniž by však byla poskytnuta užitečná informace pro odpověď na otázku, zda v případě, že obchodní záruka nabídnutá výrobcem existuje vedle záruky nabízené obchodníkem, a tedy že obchodní záruka výrobce není předmětem zamýšlené smlouvy mezi spotřebitelem a obchodníkem, posledně uvedený musí již z pouhé skutečnosti této existence poskytnout spotřebiteli informace nejen o své vlastní záruce, ale také o záruce výrobce.
- 31 Zadruhé použití výrazu „obchodní záruky“ v množném čísle v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 může být chápáno tak, že zahrnuje jak různé obchodní záruky, které obchodník může nabízet pro totéž zboží nebo pro různé zboží, tak obchodní záruky nabízené obchodníkem i výrobcem jako odlišnými osobami.
- 32 Jelikož tak znění čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 samo o sobě neumožňuje odpovědět na otázky předkládajícího soudu, je tedy třeba vykládat toto ustanovení v závislosti na jeho kontextu a cílech, které sleduje (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, body 35 a 37, jakož i citovaná judikatura).

- 33 Pokud jde zaprvé o kontext čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, je třeba uvést, že pojem „obchodní záruka“ je definován v čl. 2 bodě 14 směrnice 2011/83 jako „jakýkoli závazek obchodníka nebo výrobce [...] vůči spotřebiteli [...]“. Z toho vyplývá, že pojem „obchodní záruka“ ve smyslu směrnice 2011/83 zahrnuje nejen obchodní záruky nabízené obchodníkem, ale rovněž záruky nabízené výrobcem.
- 34 Kromě toho z výkladu pojmů „obchodník“ ve spojení s pojmem „obchodní záruka“, uvedených v bodech 2 a 14 článku 2 směrnice 2011/83, vyplývá, že by pro unijního zákonodárce nemělo žádný smysl použít výraz „nebo výrobce“ v čl. 2 bodě 14 směrnice 2011/83, pokud by požadavek poskytnout informace před uzavřením smlouvy stanovený v čl. 6 odst. 1 písm. m) této směrnice nezahrnoval, alespoň za určitých okolností, obchodní záruku navrhovanou výrobcem.
- 35 Pokud totiž výrobce prodává spotřebiteli přímo nebo prostřednictvím jiné osoby jednající jeho jménem a na jeho účet zboží, které vyrábí, musí být považován za „obchodníka“ ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2011/83. V důsledku toho může obchodní záruka, kterou nabízí, odpovídat pouze „závazku odborníka“ ve smyslu čl. 2 bodu 14 této směrnice, a nikoli závazku „výrobce“ ve smyslu tohoto posledně uvedeného ustanovení.
- 36 Za těchto podmínek odkazuje výraz „nebo výrobce“ uvedený v čl. 2 bodu 14 směrnice 2011/83 na situaci, ve které osoba obchodníka nesplývá s osobou výrobce. Přitom s ohledem na skutečnost, že výraz „obchodní záruka“ je použit pouze v čl. 6 odst. 1 písm. m) této směrnice, jakož i v obdobném ustanovení, které pro jiné smlouvy než smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory stanoví čl. 5 odst. 1 písm. e) směrnice, může mít výraz „nebo výrobce“ smysl pouze tehdy, pokud v rámci požadavku poskytnout informace před uzavřením smlouvy stanoveného v těchto dvou ustanoveních obchodník musí alespoň za určitých okolností poskytnout spotřebiteli informace nejen o své vlastní obchodní záruce, ale i o záruce nabízené výrobcem.
- 37 Kromě toho v situaci, kdy se hlavní předmět smluvního vztahu týká zboží vyrobeného osobou odlišnou od obchodníka, musí se požadavek poskytnout informace před uzavřením smlouvy stanovená v čl. 6 odst. 1 směrnice 2011/83 vztahovat na veškeré podstatné informace týkající se uvedeného předmětu, a sice dotčeného zboží, aby se spotřebitel mohl v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 26 tohoto rozsudku rozhodnout, zda si přeje být smluvně vázán s obchodníkem s ohledem na tento hlavní předmět. Kromě „hlavních vlastností zboží“ výslovně uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/83 přitom takové informace v zásadě zahrnují rovněž všechny záruky, které jsou vnitřně spjaty se zbožím, k nimž patří obchodní záruka poskytovaná výrobcem.
- 38 Pokud jde zadruhé o cíl směrnice 2011/83, je třeba připomenout, že, jak vyplývá z jejího článku 1, vykládaného ve světle bodů 4, 5 a 7 jejího odůvodnění, má tato směrnice zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů tím, že zaručí jejich informovanost a bezpečnost při transakcích s obchodníky. Kromě toho je ochrana spotřebitelů v politikách Unie zakotvena v článku 169 SFEU, jakož i v článku 38 Listiny základních práv Evropské unie (rozsudek ze dne 10. července 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, bod 39).
- 39 Soudní dvůr však rozhodl, že při výkladu ustanovení směrnice 2011/83 je třeba zajistit, jak uvádí bod 4 odůvodnění této směrnice, spravedlivou rovnováhu mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků při současném respektování svobody podnikání podnikatele, jak je zakotvena v článku 16 Listiny základních práv (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, bod 44).

- 40 V tomto rámci, i když je pravda, že sdělení informací o obchodní záruce výrobce spotřebiteli jakožto údaj, který je inherentně spjat se zbožím, které je předmětem zamýšleného smluvního vztahu s obchodníkem, zajišťuje vysokou úroveň ochrany tohoto spotřebitele, bezpodmínečná povinnost poskytnout takové informace za všech okolností se jeví jako nepřiměřená, zejména v hospodářském kontextu fungování některých podniků, zejména těch nejmenších (obdobně viz rozsudek ze dne 14. května 2020, EIS, C-266/19, EU:C:2020:384, bod 35 a citovaná judikatura). Taková bezpodmínečná povinnost by totiž obchodníky nutila k výkonu značné práce sběru a aktualizace informací týkajících se takové záruky, ačkoli tito nemají nutně přímý smluvní vztah s výrobcí a ačkoli otázka obchodní záruky výrobců v zásadě nespadá pod smlouvu, kterou zamýšlejí uzavřít se spotřebitelem.
- 41 Za těchto podmínek musí vyvážení vysoké úrovně ochrany spotřebitele s konkurenceschopností podniků, jak je uvedeno v bodě 4 odůvodnění směrnice 2011/83, vést k závěru, že obchodník je povinen spotřebiteli poskytnout předšmluvní informace o obchodní záruce výrobce pouze tehdy, pokud oprávněný zájem průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, co se týče vysoké úrovně ochrany, musí převážít, pokud jde o jeho rozhodnutí uzavřít smlouvu s tímto obchodníkem či nikoli.
- 42 Z doslovné, systematické a teleologické analýzy provedené v bodech 27 až 41 tohoto rozsudku vyplývá, že se předšmluvní informační povinnost stanovená v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 vztahuje na obchodní záruku navrhovanou obchodníkem, jakož i obchodní záruku navrženou výrobcem, pokud má spotřebitel, jak vyplývá z bodu 41 tohoto rozsudku, s ohledem na úroveň ochrany stanovenou touto směrnicí oprávněný zájem na získání informací v této věci, aby mohl učinit své rozhodnutí uzavřít smlouvu s obchodníkem. Z toho vyplývá, že obchodník je povinen poskytnout spotřebiteli předšmluvní informace o obchodní záruce výrobce nikoli pouze z důvodu existence této záruky, ale z důvodu existence takového oprávněného zájmu.
- 43 Zadruhé je tedy třeba určit, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti nabídek obchodníka dotčených v původním řízení, má spotřebitel oprávněný zájem na tom, aby od obchodníka obdržel předšmluvní informace o obchodní záruce nabízené výrobcem, jakož i o podmínkách souvisejících s touto zárukou.
- 44 V tomto ohledu je třeba uznat existenci takového oprávněného zájmu, pokud obchodník učiní z obchodní záruky nabízené výrobcem ústřední nebo rozhodující údaj své nabídky.
- 45 Konkrétněji, jestliže obchodník výslovně upozorňuje spotřebitele na existenci obchodní záruky výrobce takovým způsobem tak, aby z toho učinil prodejní argument nebo reklamní argument, a tudíž zlepšil konkurenceschopnost a atraktivnost své nabídky ve vztahu k nabídkám svých konkurentů, je třeba uplatnit požadavek na informace stanovený v čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83.
- 46 Na jedné straně je taková informace z hlediska ochrany spotřebitele nezbytná k tomu, aby spotřebitelé nebyli uvedeni v omyl nejasnými, nejednoznačnými nebo neúplnými informacemi o různých existujících zárukách a o jejich skloubení, a aby byli zejména schopni pochopit, že obchodní záruka navrhovaná výrobcem nepochází od obchodníka a zda případně může být uplatněna prostřednictvím tohoto obchodníka. Na druhé straně takovou informační povinnost nelze považovat za nepřiměřenou zátěž pro obchodníka, jelikož se sám s plnou znalostí věci rozhodne upozornit spotřebitele na toto téma a jelikož má v úmyslu z toho těžit konkurenční výhodu.

- 47 Naproti tomu, pokud nabídka obchodníka uvádí obchodní záruku výrobce akcesoricky, nevýznamným nebo zanedbatelným způsobem, takže tato záruka nemůže být s ohledem na obsah a uspořádání nabídky objektivně považována za obchodní argument obchodníka ani za schopnou uvést spotřebitele v omyl, obchodník nemůže být pouze na základě této zmínky povinen na základě čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 poskytnout spotřebiteli předmluvní informace o této záruce.
- 48 Za účelem určení, zda obchodní záruka výrobce představuje ústřední nebo rozhodující údaj nabídky obchodníka ve smyslu bodu 44 tohoto rozsudku, je třeba zohlednit obsah a obecné uspořádání nabídky ve vztahu k dotčenému zboží, význam, pokud jde o argument prodeje nebo reklamní argument, zmínku obchodní záruky výrobce, místo, které tato zmínka zaujímá v nabídce, riziko omylu nebo záměny, které by uvedená zmínka mohla vyvolat u průměrného spotřebitele, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného, pokud jde o různá práva na záruku, která může spotřebitel uplatňovat, nebo skutečnou totožnost poskytovatele záruky, přítomnost či nepřítomnost, v nabídce, vysvětlení týkajících se jiných záruk spojených se zbožím, jakož i jakýkoli jiný prvek, který by mohl založit objektivní potřebu ochrany spotřebitele.
- 49 S ohledem na tato kritéria bude na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda by ve věci v původním řízení mohla být zmínka o obchodní záruce výrobce v nabídce obchodníka považována za ústřední nebo rozhodující údaj nabídky tohoto odborníka, která může zakládat požadavek poskytnout informace před uzavřením smlouvy podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83. Tento přezkum sice přísluší výlučně předkládajícímu soudu, Soudní dvůr však při rozhodování o předběžné otázce může případně podat upřesnění, aby vnitrostátnímu soudu poskytl vodítko při jeho rozhodování (rozsudek ze dne 3. února 2021, FIGC a Consorzio Ge.Se.Av., C-155/19 a C-156/19, EU:C:2021:88, bod 59 a citovaná judikatura).
- 50 V projednávaném případě je třeba uvést, že obchodní záruka výrobce nebyla přímo zmíněna v samotném textu nabídky, a nebyla tedy používána významným způsobem jako obchodní argument nebo reklamní argument ze strany obchodníka.
- 51 Zvláště je třeba nejprve konstatovat, že tato záruka byla v nabídce zmíněna pouze podružným způsobem, a sice na druhé straně informace výrobce, ke které byl možný přístup prostřednictvím odkazu nazvaného „Návod k použití“, obsaženému v rubrice „Další technické informace“, což je výraz, který v zásadě odkazuje na informace poskytnuté výrobcem ohledně dotčeného zboží. Dále uvedená záruka vyplývala právě z informace, která byla vypracována nikoli obchodníkem, ale výrobcem a konkrétně označovala záruku za záruku posledně uvedeného. Konečné riziko, že by spotřebitel mohl být uveden v omyl nebo riziko záměny, pokud jde o povahu záruky a skutečnou totožnost poskytovatele záruky, je o to zanedbatelnější, že nikde v nabídce nebyla uvedena záruka konkurující záruce nabízené výrobcem.
- 52 Za těchto podmínek se jeví, s výhradou ověření předkládajícím soudem, že takový údaj o obchodní záruce výrobce, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, nelze považovat za ústřední nebo rozhodující údaj nabídky obchodníka.
- 53 S ohledem na předcházející úvahy je třeba na první a druhou otázku odpovědět tak, že čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o obchodní záruku nabízenou výrobcem, požadavek na informace uložený obchodníkovi tímto ustanovením nevzniká na základě pouhé existence této záruky, ale pouze tehdy, když spotřebitel má oprávněný zájem na získání informací o uvedené záruce, aby mohl přijmout své rozhodnutí uzavřít smlouvu s obchodníkem. Takový oprávněný zájem je prokázán zejména tehdy, když obchodník učiní

z obchodní záruky výrobce ústřední nebo rozhodující údaj své nabídky. Za účelem určení, zda záruka představuje takový ústřední nebo rozhodující údaj, je třeba zohlednit obsah a obecné uspořádání nabídky ve vztahu k dotčenému zboží, význam, pokud jde o argument prodeje nebo reklamní argument, zmínku obchodní záruky výrobce, místo, které tato zmínka zaujímá v nabídce, riziko omylu nebo záměny, které by uvedená zmínka mohla vyvolat u průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, pokud jde o různá práva na záruku, která může spotřebitel uplatňovat, nebo skutečnou totožnost poskytovatele záruky, přítomnost či nepřítomnost, v nabídce, vysvětlení týkajících se jiných záruk spojených se zbožím, jakož i jakýkoli jiný údaj, který by mohl založit objektivní potřebu ochrany spotřebitele.

K třetí otázce

- 54 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 musí být vykládán v tom smyslu, že informace, které musí být poskytnuty spotřebiteli ohledně podmínek týkajících se obchodní záruky výrobce, odpovídají informacím uvedeným v čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44.
- 55 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem směrnice 1999/44 je podle jejího čl. 1 odst. 1 sblížit právní a správní předpisy jednotlivých členských států týkající se některých aspektů prodeje spotřebního zboží a záruk na spotřební zboží s cílem zajistit jednotnou základní úroveň ochrany spotřebitele v rámci vnitřního trhu.
- 56 Pokud jde konkrétněji o čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44, ze znění tohoto ustanovení ve spojení s čl. 1 odst. 2 písm. e) této směrnice a bodem 21 odůvodnění uvedené směrnice vyplývá, že jak záruky prodávajícího, tak i výrobce musí obsahovat určité informace vyjmenované v čl. 6 odst. 2 téže směrnice, aby se zajistilo, že spotřebitel nebude uveden v omyl.
- 57 Je třeba zdůraznit, že i když se čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44 a čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 týkají obchodních záruk nabízených prodávajícím nebo obchodníkem, sledují odlišné cíle. Zatímco totiž cílem prvního z těchto ustanovení je upřesnit informace, které musí být obsaženy v těchto zárukách, cílem druhého ustanovení je, jak vyplývá zejména z jeho znění, poskytnout spotřebiteli předšmluvní informace o existenci takových záruk, jakož i o souvisejících podmínkách.
- 58 Obchodník tak v případech, kdy je povinen poskytnout spotřebiteli předšmluvní informace o obchodní záruce výrobce, musí podle čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 předat informace týkající se pouze existence a podmínek této záruky, a nikoliv celého obsahu uvedené záruky.
- 59 V důsledku toho je třeba určit, které z různých údajů vyjmenovaných v čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44, se týkají „podmínek“ obchodních záruk“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83.
- 60 V tomto ohledu, jak zdůrazňuje Komise ve svém písemném vyjádření, se čl. 6 odst. 2 první odrážka směrnice 1999/44 netýká podmínek pro obchodní záruku ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83, ale týká se připomenutí existence zákonné záruky za soulad.
- 61 Pokud jde o čl. 6 odst. 2 druhou odrážku směrnice 1999/44, je třeba poznamenat, že „obsah [záruky]“ a „podstatné údaje, které jsou nezbytné k jejímu uplatnění, zejména trvání a místní působnost záruky“, nutně zahrnují podmínky týkající se obchodní záruky ve smyslu čl. 6 odst. 1

písm. m) směrnice 2011/83. Kromě toho „[jméno a] adresa poskytovatele záruky“ spadají do těchto záručních podmínek, pokud v závislosti na okolnostech poskytují totožnost a zeměpisná poloha poskytovatele záruky relevantní dodatečné informace týkající se podmínek záruky.

- 62 S ohledem zaprvé na druhovou povahu výrazů „obsah záruky“ a „podstatné údaje, které jsou nezbytné k jejímu uplatnění“, které jsou uvedeny v čl. 6 odst. 2 směrnice 1999/44, jakož i zadruhé s ohledem na příkladovou povahu v něm uvedených údajů, se však pojem „podmínky“ obchodních záruk ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 nemůže omezovat na dobu trvání a územní rozsah záruky, či dokonce na jméno a adresu poskytovatele záruky.
- 63 Tento pojem nutně zahrnuje všechny podmínky pro uplatnění a provedení obchodních záruk, přičemž je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 53 tohoto rozsudku, že předmluvní informace týkající se obchodní záruky výrobce musí být poskytnuty jen za účelem, aby spotřebitel mohl rozhodnout, zda uzavře smlouvu s obchodníkem, či nikoli.
- 64 Obchodník je tedy na základě čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 ve spojení s čl. 6 odst. 2 druhou odrážkou směrnice 1999/44 povinen poskytnout spotřebiteli za účelem uspokojení oprávněného zájmu spotřebitele, který je uveden v bodě 53 tohoto rozsudku, veškeré informace týkající se podmínek uplatnění a provedení dotčené obchodní záruky, což může rovněž zahrnovat, jak uvádí Komise ve svém písemném vyjádření, místo opravy v případě poškození nebo případná omezení záruky, ale také, jak bylo uvedeno v bodě 61 tohoto rozsudku, jméno a adresu poskytovatele záruky.
- 65 S ohledem na předcházející úvahy je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že čl. 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 ve spojení s čl. 6 odst. 2 druhou odrážkou směrnice 1999/44 musí být vykládán v tom smyslu, že informace, které musí být poskytnuty spotřebiteli ohledně podmínek týkajících se obchodní záruky výrobce, zahrnují veškeré informace o podmínkách uplatnění a provedení takové záruky, které spotřebiteli umožňují, aby se rozhodl, zda uzavře smlouvu s obchodníkem, či nikoli.

K nákladům řízení

- 66 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 6 odst. 1 písm. m) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud jde o obchodní záruku nabízenou výrobcem, požadavek na informace uložený obchodníkovi tímto ustanovením nevzniká na základě pouhé existence této záruky, ale pouze tehdy, když spotřebitel má oprávněný zájem na získání informací o uvedené záruce, aby mohl přijmout své rozhodnutí uzavřít smlouvu s obchodníkem. Takový oprávněný zájem je prokázán zejména tehdy, když obchodník učiní z obchodní záruky výrobce ústřední nebo rozhodující údaj své nabídky. Za účelem**

určení, zda záruka představuje takový ústřední nebo rozhodující údaj, je třeba zohlednit obsah a obecné uspořádání nabídky ve vztahu k dotčenému zboží, význam, pokud jde o argument prodeje nebo reklamní argument, zmínku obchodní záruky výrobce, místo, které tato zmínka zaujímá v nabídce, riziko omylu nebo záměny, které by uvedená zmínka mohla vyvolat u průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, pokud jde o různá práva na záruku, která může spotřebitel uplatňovat, nebo skutečnou totožnost poskytovatele záruky, přítomnost či nepřítomnost, v nabídce, vysvětlení týkajících se jiných záruk spojených se zbožím, jakož i jakýkoli jiný údaj, který by mohl založit objektivní potřebu ochrany spotřebitele.

- 2) Článek 6 odst. 1 písm. m) směrnice 2011/83 ve spojení s čl. 6 odst. 2 druhou odrážkou směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží musí být vykládán v tom smyslu, že informace, které musí být poskytnuty spotřebiteli ohledně podmínek týkajících se obchodní záruky výrobce, zahrnují veškeré informace o podmínkách uplatnění a provedení takové záruky, které spotřebiteli umožňují, aby se rozhodl, zda uzavře smlouvu s obchodníkem, či nikoli.

Podpisy.